

N:o 79.

Ank. till Riksd. kansli den 8 maj 1896, kl. 4 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande viss del af utskottets utlåtande, n:o 8, i anledning af justitieombudsmannens framställning rörande lösen för gravationsbevis.

I utlåtande, n:o 8, i anledning af justitieombudsmannens framställning rörande lösen för gravationsbevis hemställde utskottet, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, *dels* att — då förordningen angående expeditionslösen den 7 december 1883 icke innehåller bestämmelser om lösen för gravationsbevis för längre tid än 10 år, men ett gravationsbevis, för att lemna fullständig upplysning om de i en egendom gällande inteckningar, måste upptaga, förutom de inteckningar, som angifvas i de 10 sista årens inteckningsprotokoll, jemväl de inteckningar för nyttjanderätt, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom eller servitut, hvilka der förut allt från början af år 1876 blifvit i inteckningsboken antecknade — i förordningen angående expeditionslösen måtte införas bestämmelser om skälig lösen för gravationsbevis, omfattande icke allenast de 10 sista åren utan jemväl derutöfver, beträffande inteckningar för nyttjanderätt, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom eller servitut, tiden från 1876 års början; *dels ock* att i förordningen angående expeditionslösen jemväl måtte införas bestämmelse om skälig lösen för gravationsbevis rörande jernväg.

Denna hemställan har af Första Kammaren bifallits; hvaremot Andra Kammaren — sedan efter skedd återremiss af nämnda hemställan, i hvad

Bih. till Riksd. Prot. 1896. 7 Saml. 46 Häft. (N:o 79).

densamma rörde lösen för gravationsbevis, omfattande längre tid än tio år, utskottet i memorial, n:o 17, hemställt, att Andra Kammaren behagade i den fråga, hvarom återremissen handlade, fatta beslut — bifallit ett under öfverläggningen om berörda fråga i kammaren framställt förslag: »att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att, om Kongl. Maj:t finner nödigt, att någon särskild lösen bör erläggas för gravationsbevis, som afse längre tid än tio år, Riksdagen må blifva i tillfälle yttra sig öfver beloppet af denna lösen, innan Kongl. Maj:t utfärdar bestämmelser derom.»

Kamrarne hafva sålunda sammanstående beslutat, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att i förordningen angående expeditionslösen måtte införas bestämmelse om skälig lösen för gravationsbevis rörande jernväg.

Deremot hafva kamrarne i frågan om lösen för gravationsbevis, omfattande längre tid än tio år, stannat i skiljaktiga beslut, och då dessa beslut, enligt utskottets uppfattning, icke äro af beskaffenhet att kunna med hvarandra sammanjemkas, torde frågan härom, jemlikt 63 § riksdagsordningen, få anses hafva för denna riksdag förfallit; hvilket utskottet härmed för Riksdagen

anmäler.

Stockholm den 5 maj 1896.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.